

СРПСКИ БОРАЦ

ЛИСТ БОРАЦА ОРГАНИЗАЦИЈЕ СТАРИЈАКЕ СРПСКЕ

ГОДИНА I • БРОЈ 1 • ЈУНИ 1999 • ЦИЈЕНА КОНВЕРТИБИЛНА МАРКА

Љубиша Којић, ратник из Црквене код Прњавора

Борци не стију постати губитници у миру

Само из мог села Црквене животе за ову нашу РС дало је једанаест мојих другова и комшија и то не смије бити препуштено заборава • Жалосно је, али је истина, да се данас у миру некако боље „сналазе“ они који нису омирисали барута и који су рат провели тамо негдје у дубокој завјетрини

Када је Дејтонским споразумом објављен крај рата и ратних страдања, мало је ко од српских бораца тада повјеровао да ће мир уистину заживјети, иако њиховој радости није било краја. Тако је и Љубиша Којић, земљорадник из Црквене код Прњавора, продужио војевање немало цијелу годину након Дејтона, када је у војничку књижицу добио „завршни печат“. За њега веле да је ратник од главе до пете, који је у униформи од 1990. године. Служио је редовни војни рок у гарди, заједно са братом близанцем Велишом у Београду, од куда га ратни путеви воде најприје према Вуковару, а онда на бројна ратишта у Републици Српској и Републици Српској Крајини.

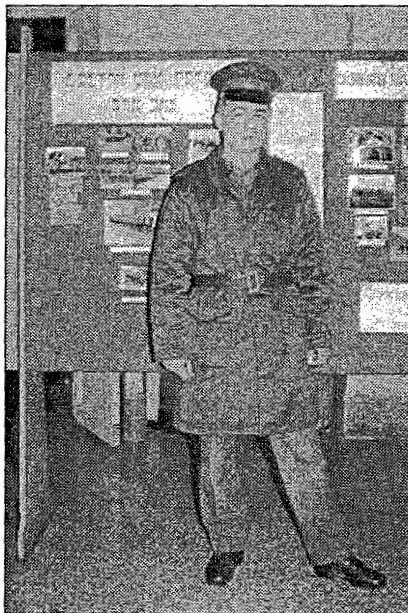
У борбама за одбрану Срба у Вуковару брат Велиша је избачен из строја. Рањен је и данас је ратни војни инвалид. Имао сам срећу да цио рат прођем, што се оно каже, без огреботине. А како је била? Па, тешко. Са својим минобачачем прошао сам ратишта на Оџаку, Теслићу, Витковићима, Станарима, Броду, Озрену, Возући и Бенковцу. Имам пет година ратног стажа - каже Љубиша Којић.

СРПСКО ЈЕДИНСТВО - КЉУЧ ОПСТАНКА РС

Четири године мира, међутим, прошле су а да они који су се борили за стварање и одбрану Републике Српске још нису остварили своја права. Сада, по Којићу, слиједе неке друге битке, чини се, теже од оних ратних. Јер, радници се нису вратили у фабрике које су напустили због

одбране српског народа, сељаци немају никакву подршку друштва да уздигну производњу хране на виши ниво. Пред нама су неке друге, сложеније битке од оних у рововима у којима су се српски борци добро носили.

Српски народ и његови борци много су жртвовали за младу Републику Српску, много је оних који су остали без дијелова свог тијела, као и оних који су остали на вјечној стражи. Све те ране морају се ефикасније зацјеливати него што је то чињеница до

сада, сматра Којић. Многе кључне ствари везане за опстанак Републике и чување тековина борбе борци требају да држе у својим рукама. Најбитнији кључ опстанка РС је јединство. Међутим, оно је, нажалост, нарушено. Наиме, то јединство се не може видјети у политичким структурама, у Народној скупштини, ко-

ја је примјер српског нејединства, што иритира народ, а посебно борце.

Не смије се дозволити да породице погинулих бораца, инвалиди рата или сами борци своју судбину у вријеме мира препусте у руке онима који су рат провели у завјетрини, а међу којима су се неки чак обогатили на туђој несрећи. Мора се направити разлика између бораца који су читав рат провели на првој борбеној линији од оних којима је лагодно биле у позадини. Онима који су на својим плећима изнијели највећи терет рата не смије се дозволити да постану губитници у миру.

БРЗО СМО ЗАБОРАВЉЕНИ

Борци имају морално право да од државе, коју су крварећи стварали, траже своја права.

Хтио сам да овјерим здравствену књижицу како не бих плаћао болничке трошкове за дијете. У Бироу за запошљавање у Прњвору рекли су ми да на то немам право. То су исто рекли и у Војном одсеку. Посудио сам 1.200 марака и платио болничке трошкове за лијечење дјетета. Шта сам радио пет година са минобачачем у рововима? Гдје сам био? - Нигдје! Чини се да су боље прошли ратни профитери од бораца који су године провели у рововима и по цичи зими и по љетним жегама, на пушкомет од непријатеља - каже Љубиша Којић, ратник из Црквене.

Село Црквена, запостављено од општинских власти, у овом рату дало је све од себе. Борци овог села су заборављени. Иако свјеже хумке на два сеоска гробља упозоравају оне на власти у Прњавору. Црквењани су ратовали широм Републике Српске. На вјечној стражи остали су **Мирослав Марић**, отац двоје дјеце, **Бране Лукенић**, **Синиша Остојић**, **Живко Остојић**, **Илија Панић**, **Бране Чупељић**, **Љупко Ковачевић**, **Небојша Марић** и **Борислав Сандић**, док је **Радомир Сандић** - нестало, каже Љубиша Којић,

Миленко МАРИЋ